

Imádom...

(folytatás az első oldalról)

A Halottak Napja is csupán szokás... gyertya- és krizantémvásárlás, tolongás a temetőben... de elgondolkodtat, hogy a rengeteg embertől hány fohász száll az életükben olyan nagyon szeretettek lelkéért az Úr felé.

Az állami ünnepekben is egyfajta standard látszik megjelenni. Ostoba emberek még ostobább beszédeit hallgatja a legostobább – a tömeg. Rabló beszél a tisztességről, hazaáruló az aradi vértanúkról, és száz abortuszon keresztül ment ribanc az anyaságról...

Az igazi értékek megsemmisültek a liberális, hit nélküli és Isten-ellenes gondolatosság okán és miatt. A szeretet és az alázat, az embertársak iránti tisztelet helyett az önmegvalósítás, a könyöklés, a mértéktelen kapzsiság, az önzés az irányadó. A médiából is ezt halljuk, látjuk isteníteni, s alig van értelmes ember, aki igyekezne elmagyarázni, mitől rothad a világ és hová jut az emberiség, ha ezt az utat járja tovább.

A politikusok mondják, ami helyes, de nem teszik. Beszédekben, törvényekben mondják el és határozzák meg, amit ők maguk sem vesznek komolyan. A bűnük azért nagyobb, mint a hétköznapi emberé, mert ők valóban tudják, mit kellene tenni, mi a helyes, de a nemzetközi zsidó és liberális politikai maffia parancsára nem azt teszik, amit hirdetnek, hanem sokszor annak pontosan az ellenkezőjét.

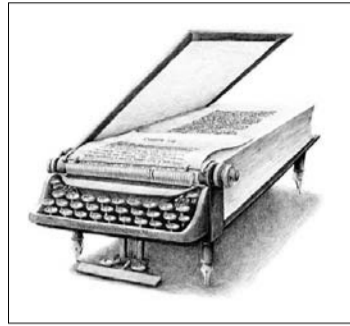
Az egyházak sem állnak hivatásuk magaslatán. Csend van egy olyan világban, ahol transzparensen kéne minden templom tornyán hirdetni a „Ne ölj” – parancsot, és megismertetni az emberekkel Krisztust... mert ma sokan nem ismerik már azokat az elveket és életvitelt meghatározó erkölcsi utasításokat, amelyek által a világ sokkal szebbé tudna válni. Amelyek rekonstruálni tudnák a józan, normális emberiséget... A hatalmaknak azonban nem ez a céljuk, ha-

nem az emberek elbutítása, ünnepeik leegyszerűsítése, lélektelenné tétele, hitül megsemmisítése, s az emberből valamifajta rabszolga teremtése, aki a kapott rabszolgabért odaadja azoknak, akik lealjasították. Ezt nevezik ünnepnek.

Egyedül Ferenc pápa mond ki hallatlan igazságokat és kér józanságot, keresztényi magatartást az emberektől. Sem nagyhatalmak, sem az Unió nem szólít fel a gyilkosságok, a keresztények elleni terror, az emberek elnyomásának befejezésére, a békére. Mert a mai hatalmaknak az az érdekük, hogy pusztuljanak az emberek, hogy békétlenség legyen, mert a javakat a zavarosban lehet megduplázni, vagy épp megszászorozni.

A régen oly nagyon tisztelt hivatások a legaljasabbakká és a legelítéltebbekké váltak. Ma már bírót, ügyészt, ügyvédet még inkább nem tisztel senki. Inkább undorral néz rájuk a társadalom, mert a jogot is pénzért mérik, s a jogszabályokat úgy forgatják, ahogy a parancs vagy a pénz ezt megköveteli, engedi. A papokat sem tiszteli annyira a társadalom, s a templomokat ma már nem Isten házának, hanem egy bevételi forrásnak látja a társadalom. Mert ma kétfajta templom létezik. Az egyik zárva van, a másikba pénzért lehet csak bejutni. Adorálni nincs mód... s a látogatóközpontok jegyárai sem a nagycsaládokéknak vagy a hívő embernek kedvez... Micsoda erkölcsi romlás, amikor az Oltáriszentséget pénzért mutogatják... s átani!

Igen, s átani... s erről jut eszembe. E szónak az értelme sem világos az emberek előtt. Szívesen használok, mint ténymegállapítást, mint jelzést, ezt a „sátáni” szót. Viszont sokan nemetszésüket fejezik ki, mert ez „durva” megfogalmazás. Nos, ez téves értelmezés. A bűn a Sátántól az ördögtől ered. Miért kellene ezt másképpen megfogalmazni? Miért kell finomkodni a legnagyobb erkölcsi kihágások jellemzésénél?

S itt a legnagyobb és a legveszélyesebb jelenség a világ számára. Az emberek elfelejtettek őszintének lenni. Hazudik a mindennapi ember a családjának, a szeretteinek is, hazudik a politikus, az újságíró, a hivatalnok... mindenki hazudik, mert nem az emberi értelem és értékrendszer, hanem az érdekek vezérel minket. Azt kell mondanom, amit a főnök akar, azt kell írnom az újságban, amit a párt akar olvasni, le kell feküdnöm a főnökkel, mert különben kirúg... etc. A világ bizony rothad. Sokszor hallom, hogy „óh, ne foglalkozz vele, a lényeg hogy élj meg, s a többi elintézik mások...” – és ez a mentalitás is undort kelt bennem. Mert tartozéka a fentieknek.

El kellene végre jutni ismét arra a szintre, hogy az ember igazságokat mondjon, írjon, terjesszen. El kell jutni az őszinteséig, a világos és egyértelmű beszédig, a törvényeknek pedig arra a szintre, hogy ne tudja sok szélhámos ügyvéd és bíró úgy forgatni a leírt törvényt, ahogy pénzért kéri tőle. Büszke vagyok az Európai Időre, lapunkra, mert mi ezt negyed százada így csináljuk. Mindazon perek és aljasságok ellenére, amelyet a totitkösszolgálat és a magyar bíróság együtt rendezett ellenünk. Túléltek. Voltak erdélyi „magyarok” is akik feljelentettek... s azt is túléltek... és győzni látszik az irány, a nyílt, magyar és őszinte, a hitben és szeretetben írott szó! Világos és nem félreérthető mondatokat adunk olvasóink kezébe, és vállaljuk magunkat... mert aki név nélkül osztja az észet, az bizony csak aligazságokat mond... hazudik.

Végül ismét az „imádom” szóhoz térek vissza... illetve nem is a szó, hanem az arról fentírtak lényege: keressük meg a szavak igazi értelmét, azokat mondjuk el őszintén és vállaljuk minden szavunkat... Akkor szebb és jobb lesz a világ... mert felismerhetővé és hitelesekké válunk. Ez kulcsa a biztos jövőnek. Ellenkező esetben tovább süllyedünk a nagy liberális-zsidó világmocsrban...

A székelyek autonómiatörekvésének továbbra is szüksége van Magyarországot támogatására

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy az RMDSZ által meghirdetett „közvita” Székelyföld autonómiájáról eleve rossz irányba indult. Román értelmiségieknek a magyar kormányt és Magyarországot bíráló kérdéseire válaszolva Kelemen Hunor azt állította, hogy az RMDSZ ellenében Budapestről hoztak létre két pártot, majd azt, hogy sokszor felróták neki a magyar kormányok, hogy az RMDSZ nem fogad el Budapestről „gyámságot”. Ez a megközelítés rossz, megtévesztő, valótlanosságokat tartalmaz, és ellentétes a romániai magyarság, ezen belül a székelyek érdekeivel és gondolkodásával.

A román közvélemény felé az igazat, és csakis az igazat szabad közvetíteni ebben a kérdésben is.

Ennek megfelelően újra és újra ki kell mondani, és meg kell értetni többségi honfitársainkkal, hogy a romániai magyarság, beleértve a székelyeket, a magyar nemzet szerves részének tekinti önmagát, eleven és erős kapcsolata Magyarországgal létfontosságú számára. Ez nemcsak kulturális, nyelvi, nemzeti kötelék. Tudomásul kell venni, hogy századok során kialakult rokon szálak szétvághatatlan szövődéke nyúlik át az országhatáron, hisz még a kommunista diktatúra idején is erdélyi magyarok ezrei mentették családjukat, gyermekeiket az anyaországba.

El kell újra és újra mondani, és tudatosítani kell a román közvéleményben, hogy a fentiek figyelembevételével igényeljük a stabil, jószomszédi viszonyt Magyarországgal és Románia között, hiszen ez a természetes, és ez felel meg a két ország között megkötött államközi szerződésnek is, a két ország érdekeinek, és Magyarország kormányának 2010 óta mindent meg is tett ennek érdekében.

Elszomorító mulasztása ugyanakkor az RMDSZ elnökének, hogy szó nélkül hagyta a Magyarország alkotmányát ért kritikát, és nem mondta ki, hogy igen, a mi érdekünk és igényünk is volt, hogy ebbe bekerüljön:

“Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi önkormányzataik létrehozását, a szülőföldön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.”

Magyarország kormányának kötelességének és a mi természetes, nemzeti szolidaritásból fakadó igényünknek megfelelően támogat bennünket, támogatja az általunk megfogalmazott célokat, támogatja az adófizető polgárok hozzájárulásából gyermekeink anyanyelvű oktatását, az egyetemi oktatást is beleértve. Ez a politika, ez a támogatás kapta meg a magyar választópolgárok kétharmados bizalmát! Erről nem volna szabad megfeledkeznie soha egyetlen erdélyi magyar politikusnak sem, aki minket képviselni akar!

Elszomorító mulasztása az RMDSZ elnökének, hogy a magyar alkotmányt ért vád kapcsán nem mondta el, ez az alkotmány Magyarországot független, demokratikus jogállamként határozza meg, és ez a meghatározás nem kínál olyan antidemokratikus, jogsértő értelmezési lehetőségeket, mint Románia alkotmányának első szakasza. A tisztesség megkívánta volna, hogy elmondja: Magyarország alkotmánya a nemzetiségeket a magyar politikai közösség részeinek és államalkotó tényezőkként tekinti.

Rendkívül káros és visszatetsző a románok simpatáriját és megértését Magyarországgal és a magyar

kormány igazságtalan, méltánytalan és hamis elmarasztalásának válasz nélkül hagyásával, vagy éppen séggyel azokkal egyetértő utalásokkal keresni.

Kelemen Hunornak természetesen joga és lehetősége bármit mondani, vagy jóváhagyni, de fontos leszögezni: a romániai magyarok elsősorban többsége nem osztja az RMDSZ elnökének nyíltan felvállalt, liberális elkötelezettségét. Az erdélyi magyarok legmegbízhatóbb intézményei a magyar történelmi egyházak. Hisszük és valljuk, hogy nem a liberális demokrácia az irányadó a mi életünkben, hanem a Szentírás, Kálvin János tanítása, a római-katolikus egyház társadalmi tanítása, az unitárius Dávid Ferencnek a vallás- és lelkiismereti szabadságot előmozdító szellemi hagyatéka.

A székelyek autonómiatörekvésének továbbra is szüksége van Magyarországot támogatására. Az anyaország aktív szerepvállalása ebben a kérdésben nem kockázat, és nem veszélyforrás, hanem a kölcsönös bizalom kiépítésének és ezen keresztül a sikernek elengedhetetlen előfeltétele. Hiszen nyilvánvaló, hogy Székelyföld autonómiája csakis a Magyarország és Románia közti jószomszédi viszony és a kölcsönös bizalom légkörében teremthető meg, erre egyértelmű, világos példa Ausztria szerepvállalása Dél-Tirol autonómiájának kivívásában.

Végül hadd jegyezzük meg, az RMDSZ ellenzékét nem a budapesti kormány hozta létre, hanem az RMDSZ elhibázott politikálása, az autonómia ügyének fel nem vállalása, majd annak a színleg vállalása, kampánycélokból és olyan rossz, kártékony üzenetekkel, mint amilyenek ezek a legutóbbiak is.

Marosvásárhely, 2014. szeptember 30.

Izsák Balázs
A Székely Nemzeti Tanács elnöke

